

29 FRANCESC i la nostra CASA DE TOTS

Carta «Laudato Si'» —«Lloat sigueu»—

52 LA MARE DE JESÚS ens cuida i ens acompanya amb amor

A més de Jesús fet Eucaristia, **la segona de les conviccions que donen seguretat a Francesc** en l'exercici de la seva responsabilitat de pastor de tots els creients en Crist Jesús **és el paper de Maria en la vida de cadascun de nosaltres, en la vida de l'Església** i en el món sencer.

Segons Francesc, **«Maria, la mare que va tenir cura de Jesús, amb afecte i dolor maternal ara té cura d'aquest món ferit»** que es la nostra **casa de tots**; i ha justificat aquesta afirmació: la mateixa mare que va tenir l'oportunitat de plorar la mort de Jesús amb el cor traspassat, **«ara es compadeix del sofriment dels pobres crucificats i de les criatures d'aquest món que el poder humà ha convertit en rebuig. Maria viu amb Jesús completament transfigurada, i totes les criatures canten la seva bellesa. És la dona “vestida de sol, amb la lluna sota els peus i una corona de dotze estrelles” (Ap 12, 1)» (LS 241).**

Des d'aquesta perspectiva, és lògic que nosaltres descobrim en Maria no solament un exemple a imitar en el nostre esforç de comprensió de la situació en què es troben els més desprotegits i vulnerables, i en el nostre amor fratern envers ells, sinó que també deixem que ella ens acompanyi en el nostre servei als qui necessiten el nostre ajut per poder viure amb la dignitat pròpia dels fills de Déu. **«Maria no tan sols guarda en el seu cor tota la vida de Jesús, sinó que també comprèn el sentit de totes les coses. Per això, nosaltres podem demanar-li que ens ajudi a mirar aquest món nostre amb ulls de saviesa» (LS 241).**

Però Maria no està mai sola. Déu sempre ha estat al seu costat fins a l'extrem de crear, en el si de Maria, la llar del seu Fill encarnat. **I Déu va voler que el seu espòs Josep sempre l'acompanyés.** **«Al costat de Maria, en la família santa de Nazaret, destaca la figura de Josep. Ell va tenir cura de Maria i de Jesús amb el seu treball i la seva presència generosa, els va defensar i els va alliberar de la violència**

dels injustos conduint-los a terres d'Egipte. [...] De la seva figura n'emergeix una gran tendresa, que no és pròpia dels febles, sinó dels qui són veritablement forts, atents a la realitat per estimar i servir humilment».

Amb Maria, Josep és un bon exemple per a tots els qui assumim el compromís de col·laborar en la cura de la Creació. «Josep també pot ensenyar-nos a tenir cura de la natura, i pot motivar-nos a treballar amb generositat i tendresa per protegir aquest món que Déu ens ha confiat» (LS 242).

53 Més enllà del SOL i de tota la CREACIÓ, un DÉU QUE ÉS AMOR

Francesc no podia donar per acabada la seva Carta encíclica sobre l'ecologia integral sense deixar constància de la presència contínua del Creador en la nostra vida. **«Al final ens trobarem cara a cara davant la infinita bellesa de Déu, i aleshores podrem descobrir amb admiració el misteri de l'univers, que compartirà amb nosaltres la plenitud sense fi. Sí, ara viatgem vers el dissabte de l'eternitat, vers la nova Jerusalem, vers la casa de tots que és el cel. Jesús ens diu: "Jo faig noves totes les coses" (Ap 21, 5). La vida eterna serà una meravella compartida, on tota criatura, lluminosament transformada, ocuparà el seu lloc i podrà fer la seva aportació als pobres, que hauran estat alliberats definitivament»** (LS 243).

Francesc també ens ha recordat que la nostra presència en aquest món, formant part de la Creació i vetllant per la seva plena realització, no haurà estat res més que un continu pelegrinatge en la recerca de Déu, que n'és l'origen i el destí. **«Mentrestant, ens unim per fer-nos càrrec d'aquesta casa de tots que ens ha estat confiada, bo i sabent que totes les coses bones que conté seran assumides en la festa celestial. Juntament amb totes les criatures nosaltres caminem per aquesta terra cercant Déu; perquè, si el món té un principi i ha estat creat, ara cerquem el qui l'ha creat, volem descobrir el qui li ha donat l'existència, el qui n'és el Creador. Caminem cantant. Que les nostres lluites i la nostra preocupació per aquest planeta no ens arrassin l'alegria de l'esperança»** (LS 244).

Francesc no s'oblida de recordar-nos que **«Déu, que ens ha convocat al compromís generós i a donar-ho tot, ens ofereix les forces i la llum que necessitem per prosseguir el nostre camí. El Senyor de la vida, que ens estima tant, continua present en el cor d'aquest món. Ell no ens abandona, no ens deixa sols, perquè s'ha unit definitivament al nostre món, i el seu amor sempre ens mou a descobrir nous camins per avançar. Lloat sigueu!»** (LS 245).

«Al final ens trobarem cara a cara davant la infinita bellesa de Déu, i aleshores podrem descobrir amb admiració el misteri de l'univers, que compartirà amb nosaltres la plenitud sense fi» (LS 243).

- Deixes que Maria, la mare de Jesús, ocupi un lloc en la teva vida? Ets, com ella, testimoni de l'Evangeli en el tracte amb els altres?
- En observar la bellesa de la Creació, no sents el desig d'alçar els ulls al cel i agrair el regal que Déu-Amor ens ha fet?

edebé

Extracte del llibre *Carta del PAPA FRANCESC — ECOLOGIA INTEGRAL*
Selecció i desenvolupament: FRANCESC RIU i MARGARIDA MOGAS